

ikke, i hvor stor Udstrækning Forskellhjælp er ydet af Kommunerne; det er ogsaa en frivillig Sag, og vi ved ikke, hvor mange Kommuner der yder den, og i hvor stor Udstrækning de yder den.

Det er derfor meget vanskeligt at kalkulere noget Beløb, men jeg mener alligevel, man kan foretage nogle Beregninger paa Grundlag af Ministerens tidligere Forslag. Brændselshjælpen fandtes jo ikke i Ministerens tidligere Forslag; den findes i den midlertidige Lov, som kun gælder for i Vinter. Hvis alle Kommuner gik over til at bevilge de gamle Brændsel efter den midlertidige Brændselslov, vilde det koste Samfundet 3 Mill. Kr. Naar man i Loven har sat 500 000 Kr. som Grænse for Statens Tilskud, er det, fordi det er en frivillig Sag for Kommunerne, om de vil yde Brændsel, og fordi man gaar ud fra, at Kommunerne ikke vil yde det i fuld Udstrækning, saaledes at man kan regne med en Udgift for det offentlige af 2 Mill. Kr. Men det vilde altsaa koste 3 Mill. Kr., hvis alle kunde faa Brændsel. Efter vort Brændselsforslag vilde Udgiften blive 5 Mill. Kr., altsaa 2 Millioner mere, end hvis man benyttede den midlertidige Lov. I disse Beregninger har jeg medtaget en Trediedel af de enligt stillede, idet jeg har regnet, at en Trediedel af de enligt stillede har egen Husstand.

De foreslaaede Takster behøvede i Virkeligheden ikke at bringe Udgifterne op over det, de vilde beløbe sig til efter den højtærede Ministers Forslag. Efter Ministerens Forslag stod det Kommunerne frit for at vælge, hvilken Takstskala de vilde, Lovgivningsmagten kunde altsaa ikke blande sig i det Forhold. Der er ikke noget, der taler for, at Kommunerne ikke skulde vælge de allerhøjeste Takster, og saa vilde Ministerens Forslag være blevet lige saa dyrt som det, vi foreslaar. Paa den anden Side skal jeg give den højtærede Minister Ret i, at der er nogen Sandsynlighed for, at Kommunerne ikke vil gaa op til de højeste Takster over det hele, maaske en meget stor Sandsynlighed, og derfor har Ministeren regnet paa en anden Maade. Hans Opførelse er baseret paa Udregninger, der er foretaget i Statistisk Departement paa Grundlag af et Gennemsnit af de to Skalaer for Købstæderne og et Gennemsnit af Takst 2 og Takst 3 for Landets Vedkommende, idet der jo for Landkommunerne er foreslaaet 3 Takster. Nu er det naturligvis ganske vilkaarlig valgt, der staar ingen Steder skrevet, at det netop vil ligge saaledes, men jeg vil gaa ud fra de samme Tal, og paa Grundlag heraf kommer man saa op

paa en Udgift efter Ministerens Forslag af 43 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. uden Dyrtidstillæg plus 6—7 Millioner, beregnet efter Stigningen ved Begærings senere Indgivelse. Hvis Kommunerne havde valgt den højeste Takst, altsaa det samme, som vi foreslaar, vilde Udgifterne være steget med 1 Million i Byerne og med 5 Millioner paa Landet plus til Imødegaaelse af Stigningen ved Begærings senere Indgivelse 1 Million eller i alt en Merudgift af omkring 7 Millioner.

Altsaa Taksternes Forhøjelse vilde paa Grundlag af Ministerens Udregninger beløbe sig til 7 Mill. Kr. Det behøvede ikke at blive saa meget; det kan være, at Taksterne vilde komme op paa det samme Beløb efter Ministerens Forslag, det var ganske afhængigt af Kommunerne, men gaar man ind paa Ministerens Beregningsmaade, vilde man altsaa komme op paa en Merudgift med Hensyn til Taksterne paa 7 Mill. Kr. Merudgiften vilde naturligvis blive noget højere, hvis man regner Taksterne ud paa Grundlag af den nugældende Lov, hvor Taksterne er noget lavere end Ministerens Gennemsnitstakster. 25 pCt. Forhøjelsen i visse Tilfælde kan man ikke beregne, da man ikke kan faa at vide, hvorledes Kommunerne yder disse 25 pCt. Men Forholdet er jo dette, at den højtærede Minister i sin Fortolkning af den nugældende Lov er gaaet ind paa at yde alle dem, der har været gift, det vil altsaa sige den store Masse af de enligt stillede, de 25 pCt. under særlige Forhold. Det vil igen sige, at der tilbage kun er dem, der ikke har været gift, og jeg nævnte før et Tal: mellem godt 600 var der kun nogle og halvfjerds, som ikke havde været gift. De vil altsaa se, at dette Forslag i Virkeligheden ikke bringer Udgifterne ret højt op paa Grundlag af den nu bestaaende Ordning. Jeg vil regne med, at der herhjemme findes 60 000 enligt stillede understøttede, der er neppe mere end 10 pCt. af disse 60 000, altsaa 6 000, der ikke har været gift. Man kommer altsaa ned paa et Tal af 6 000, og disse 6 000 Mennesker har jo ikke alle særlige Forhold at kunne henvisse til. Det bliver altsaa kun en meget lille Del af de understøttede, som drages med ind under Loven. Men det bliver saaledes, at man ved at drage dem med ind under Loven opnaar Retfærdighed.

Understøttelsen uden Dyrtidstillæg udgør 50 Mill. Kr., den 10 pCt.s Stigning deraf bliver altsaa 5 Millioner. Det kan man regne ud, men da den Forskellshjælp, man i Øjeblikket har, netop andrager et Beløb mellem 4 og 5 Millioner, vil man